

ÖRÖKI DÁDÁS

a Központi Oltáregyesület havonként megjelenő hivatalos közlönye.

Tartalom: Krisztus Urunk kettős szeretete. — Pápa és Oltáriszentség. — Mirrha-füzér. — Márcziusi kép. — O Gloriosa. — XIII. Leó és az Oltáriszentség. — Farsangi szentség-imádás. — Utolsó vacsora. — Gyónás előtt. — A rongyszedő áldása. — Gondviselés. — Áldás az Oltáriszentséggel. — Oltáregyesületi ügyek. — Irodalom. — Elhunytak. — Szerkesztői üzenetek. — Hirdetések.

Krisztus Urunk kettős szeretete.

HA NEM szerettek, nem lesz élet bennetek, ha nem szerettek, nem lesz örömötök, nem lesz erőtök, sem lelkesülétek; mert a Szentírás mondja, hogy a ki nem szeret, az halálban marad. A mily mohón kívántok élni s a mily kevésbé akartok meghalni, oly igazán kell hát szeretnetek.

Jézus is azt akarja. Szeret és szeretetni kíván s hogy e szeretetet bennünk kiválthassa, két «excessus»-ra ragadtatta magát; az egyik az *Oltáriszentség rendelése*, a másik a *kereszthalál*.

Krisztus Urunk kereszthalálából van életünk s az Oltáriszentség a lelkek ez élesztésének legfinomabb s leghatalmasabb orgánuma; mert a kereszthalál életforrása itt bugyog föl legélénkebben; a kereszt szent tüze itt gyulad ki leghatalmasabban; a kegyelmeknek behatása a lelkekre itt érvényesül a legszerencsésebben; szóval az Oltáriszentség az Ur Jézus szeretetének művészi szerve s csodálatos eszköze.

Ez orgánum létesítésében remekelt a Mester s belerejtette hatalmát, erejét, tüzét, lelkének finomságát, szívének bensőségét s a mely lélek föl-gondolja s fölérte e szentség szellemét, lehetetlen, hogy az Ur Jézus tüzes szeretetét ne merítse belőle.

Mindenekelőtt belerejtette e szentségbe a tanítványaihoz ragaszkodó, *baráti léleknek szeretetét*. A barátság szent közösség, gondolatok, érzések, fájdalmak s örömök, vágyak és remények közössége, vagy mondjuk inkább egysége; egy életnek két szivre s két lélekre való kiáradása; kettős életnek, kettős szeretetnek élvezése. Jézus barátja az ő tanítványainak; a baráti együttérzés ülteti őket az utolsó vacsorához; a baráti szeretet szenvedélye forr föl bennük ez utolsó estén, mely együttlétüknek alkonyatja, bucsuztató találkozása volt. Azért természetes, hogy a jó barátoknak arcza hevül, hangja

lány, keze párás; a «filius hominis» érzi, hogy mennyire nőtt szive hozzá e tanítványokhoz, e házhoz, e falakhoz, mennyire szokott hozzá arcukhoz, hangjukhoz s e mély benyomásoktól olvadozik szive. A szerető szív beszédese is; beszél ő is; beszél szeretetről s viszontszeretetet kér; panaszkodik, bizalmat kér, buzdít. Azután nemcsak beszél, de tesz; leveti ruháját, mert a szeretet mindig alázatos s megmossa tanítványainak lábait... azt is utoljára. Csak el ne felejtsek őt; csak el ne felejtsek, hogy szereti őket!

Ez a baráti, bucsuzó s mégis hozzánk tapadó szeretet rejlik az Oltáriszentségben s a ki beleáll az utolsó vacsorának hangulatába, annak lelkében visszhangot talál Krisztus Urunknak bucsukiáltása; annak szívében öntudatra ébred a tudat, hogy Krisztus szeretett; mit kell tehát viszont neked tenned?!

De nemcsak ez a bucsuzó, baráti szeretet alkotja az Ur Jézus érzületét az Oltáriszentségben, hanem az *áldozatos szeretetnek* szenvedélye s tüze lobog benne. Jézus azt a szeretetet is lehelte az Oltáriszentségbe, mely őt Istennel szemben életének utolsó estéjén, szenvedésének szent vigiliáján eltöltötte s az az Istent engesztelő, Istent imádó s magát testvéreiért följajnló szeretet volt.

Istennek imádás s áldozat járt, mert végtelen nagy s a teremtménynek megsemmisülésében is imádandó fölség Ő s szinte természetes, hogy ha áldozatot kell neki bemutatnunk, akkor bizonyára a legszebb lélekre, a legértékesebb gyöngyre, a legtökéletesebb szívre vetette tekintetét s azt kívánta meg. Jézus tudta, hogy e virághullásnak, e szívmegettörésnek, ez odaadásnak most üt az órája. Tudta, hogy az ő lelke az a tulajdonképeni nazarenus, vagyis virágos lélek, melynek le kell törnie, hogy az Isten elé tehesse ki szeretetét; tudta, hogy az ő szive az a forrás, melyet át kell döfni, hogy a váltságnak s a tisztulásnak vizei áraszszák el a földet. S miután ezt tudta, azért a ragaszkodó, baráti szereteten kívül Jézus szívét az Urvacsoránál az Istenszeretet áldozatos lelkületébe, a magát engesztelésül följajnló szívnek lelkesülése, az áldozatnak alázata s az Isten kegyelmét kiesdő léleknek imádságos hangulata töltötte el.

Oh hogy áll itt ez asztal, ez oltár előtt az áldozatos Ur Jézus; mily izzó, mily tüzes érzelmek hevitik szívét! Mily elérzékenyülés vesz erőt rajta, mikor ez esteli imát, az Üdvözítőnek esteli hálaímáját mondja s ez utolsó vacsorával az ó-szövetséget lezárja! Mily alázatos és szent volt az új-szövetség főpapjának imája, melyet mint első testvér imádkozott gyámoltalan s csak dadogni tudó testvéreiért! Hogy alázta meg magát, hogy semmisült meg, mint a hogy áldozathoz illik! Hogy kiáltott föl lelke «erős kiáltással», hogy meghallja azt a haragvó Isten! A szenvedésnek mily hevét, az érzésnek mily tüzét, a szeretetnek mily indulatát lehelte tehát Krisztus Urunk ez Oltáriszentségbe, miután e szentséget az Urvacsora áldozatos szellemének emlékeül rendelte s áldozatát benne megújítja!

«Ezt érezték — kiáltjuk föl szent Pállal — ezt érezték, a mit Krisztus érzett», a mit ott akkor érzett s a mit itt és most érez; azt érezték, azt a hőt, azt a bensőséget, azt a tüzet, azt az égre csapó lángot, mely szívében kigyult, mikor az utolsó vacsoránál a kenyeret kezeibe vette s az Oltáriszentséget rendelte, hogy abban tovább éljen s égjen szeretettől az utolsó napig!

Ha ezt érezitek, ti is szeretni fogtok s hősök lesztek. Ha ezt érezitek, akkor a szenteket nem a múlt koroknak árnyában kell keresnünk; itt vannak azok körülöttünk; itt lángolnak, szenvednek s lelkesülnek, erőt s szeretetet merítve az Oltáriszentségből.

Az Oltáriszentséget szegélyezi a nagy s igazán keresztény lelkeknek koszoruja, kikben az Ur Jézus az ő művészi organumával kialakította saját hasonmását s a kikbe beleoltotta érzelmeit. Itt nem uralkodik a félelem, hanem a szeretet; itt nincs halál, hanem élet; itt az ember istenül.

Lehetne-e más imánk, mint hogy tért foglaljon bennünk az Oltáriszentség szelleme, hogy azután Krisztus élete is megnyilatkozzék bennünk s mind-egyikünk elmondhassa:

«Élek én, már nem én, hanem Krisztus él bennem».

Dr. Prohászka Ottokár.

Pápa és Oltáriszentség.

Az eucharisztikus papi egyesületnek XIII. Leó pápa jubileuma alkalmából tartott disz-
külésén előadta: *dr. Glattfelder Gyula.*

II.

SMOST fordítsuk tekintetünket a kenyér színe alá rejtőző Krisztusra s jelezzük röviden azt a kiváló szerepet, melyet e titkos szentség ép titkozatosságánál fogva a katolikus életben betölt.

A legnagyobb egyházatya, szent Ágoston vallási világnézetének alap-gondolata és minden kutatása, tanulmánya végső eredménye gyanánt hirdeti: «Irrequietum est cor nostrum, donec requiescat in Te Deus». S ez a hamisítatlan emberi természet szózata. Kell nekünk az Isten, birni akarjuk őt, el akarunk merülni beléje. De miről tudjuk, hogy Isten valóságban közeledik felénk? Ha nem valami fantomnak, hanem *örök* valóságnak, nem csak merész, hanem *győzhetetlen* erőnek, nem csak imponáló, hanem *mérhetetlen* hatalomnak, szóval egy *végtelen* lénynek közelségét érezzük. «Csakis ha úgy lép az ember elé az isteni igazság mint kikutathatlan mélység, mérhetetlen fenségben, melyet értelmével fölmérni, gondolatával átkutatni képtelen: csak akkor érzi, hogy Isten mint kimondhatatlan, védtelen, kétségbevonhatlan

igazság közel van hozzá. *S ez a titok.*¹ S mivel az emberi léleknek oly kiolthatatlan szomja az Isten bírása s mivel ide csakis a titok közvetítésével juthat, azért a titok az igaz isteni vallás karakterisztikonja.

A modern, hitetlen bölcsélet nagy mesterei Schopenhauer és Hartmann is megegyeznek benne, hogy a vallás lényeges alkateleme a titok s az utóbbi egyenesen azt hirdeti, hogy «a titok sejtelmes mélysége és végtelen gazdagsága nélkül vallás egyáltalán lehetetlen.»

Innen van, hogy a racionalisztikus, természetes vallási rendszerek rövid életűek, valamint mulandók azok a vallási rendszerek is, melyek fantasztikus és szertelen játékaikat a képzeletnek állítják oda titkok gyanánt, minők a mitológia meséi, a buddhizmus rémregényekbe illő szertelenkedései s a spiritizmusnak a gyermeki kíváncsiságot fölcsigázó játékaik.

Az igazi miszterium, az isteni titok a végtelen előcsarnokába vezet bennünket s homlokán hordja az örök igazság bélyegét, mely önkéntelenül is hódolatot parancsol az embernek.

Ily katekszohezen titok s ép azért ily specialiter isteni s azért katholikus valóság az Eucharisztia. A titkok titka s mondjuk ki hátran: a legnagyobb miszterium. Tudom én, hogy a Szentháromság titkához véges értelmünk nem férközik közelebb mint az Eucharisziához. De a Szentháromság oly végtelenül szent magasságban van fölöttünk. Megengedem, hogy a Fiu-Isten megtestesülésének titka nem kisebb problema az értelemre nézve mint a transsubstantiatio, de attól a názáreti csodától kétezer év választ el bennünket.

Azonban az Eucharisztia előttünk áll. Érintjük, átkaroljuk benne a kenyérszin alá rejtőző Istent. Kezünkbe vesszük és föláldozzuk Krisztust. Látjuk, mint egyesül itt a végtelen a végessel, az Isten emberrel, s midőn e «kemény igazság» hirdetésére az egyházat mindig késznek és bátornak látjuk, midőn a katholicizmusnak van ereje az érzéki emberre e szellemi sacrificiumot ráparoncsolni, akkor ismét látjuk benne az isteni erőt, mely az Eucharisziát megörökíti s az Eucharisztia által a krisztusi lelkiületet, mely a hősök szelleme, föntartja.

S valóban mindazon erőfeszítés és áldozatkészség, mely az európai civilizációt megteremtette, ebből a szellemből táplálkozott. Az új-szövetség áldozati oltárán az Oltáriszentségben a barbár és természetimádó népek közt megjelent a szeretet Istene s vele a szeretet evangéliuma, az új, európai szellem, mely a barbárokból Nagy Károlyokat, Bouillon Gottfriedokat, szent Lászlókat, Hunyadi Jánosokat nevelt s a hős szellemek millióit, kiket a szentségi Jézus erényei inspiráltak s tettek elvonultságuk daczára is nagy dicsőséges alakokká. Minden erény, mely a keresztény műveltséget disziti, a szeretet, az önzetlenség, az áldozatkészség a Szentség szinei alatt

¹ Hettinger.

rejtőző Ur Jézusnak szivéből árad. Ennek a krisztusi szellemnek fuvalma érzik minden nap és minden perczen, midőn elhangzik: Hoc est corpus meum. Ez a szellem, melyben a végtelen áldozatkészség diadalmaskodik, midőn megjeleníti szüntelenül oltárainkon Istent, ez teremtette meg a szeretet alapján álló keresztény világnézetet.

S ez a szellem volt az a fegyver, mely a pápaságnak a tekintélyét, a katholicizmus erejét föntartotta. S föntartotta azért, mert közös volt a cél: Krisztus országának haladása; közös volt a forrás: Krisztus kegyelme; közös az eredmény: Krisztus diadala.

Csak ez a magyarázata, hogy dicsőségesen uralkodó pápánk oly szerető gonddal örködik az Eucharisztia tisztelete fölött, oly bőven halmozta el az egyház kegyelmeivel az eucharisztikus műveket, a papi ima-társulatokat s az oltáregyesületeket, oly lelkesedéssel szól szent Baillon Pascalról, az eucharisztikus művek égi pártfogójáról, mert érzi, hogy ez a szellem a Krisztus szelleme, az egyház ereje.

Mirrha-fűzér Szentséges Atyánknak.

(Elégia.)

Ugy fáj szived, ugy sajnó a mély seb,
Mit árulásnak Júdás főre szúrt,
Pedig e szív az emberüdvért
Mindig csak égi, tiszta tűzre gyúlt!
Jézus Szive is bús volt, szomorú
Mint Ő, Te is ürítsd a kelyhet...
Jézus Szívénél oszlik a ború:
Ott fénylik egykor győzedelmed!

Cerángaták szentelt tiarád,
H pápa-fejdelm hármás dícskörét,
Sötét szivők rögén tövis nőtt,
Uele királydiszt fontanak föléd!
Jézus Szívén is volt ily koszorú:
Ő érte kell tövist viselned,
Jézus Szívénél oszlik a ború...
Ott fénylik egykor győzedelmed!

Szavóya címeres keresztjét
Háda jogarként hálátlan fiad¹
S megfosztani bitor kezekkel
Szent birtokodtól, vissza nem riadt...

Jézus Keresztje durva, szigorú!
Fosztott mezén bakók hevernek...
Jézus Szívénél oszlik a ború:
Ott fénylik egykor győzedelmed!

Sebzett szivedből lánghab árad,
Atyás szerelmed békés tengere;
Ah hisz szived az árulókért
Bűnük' felejtve, mindig hűn vere...
S most, hogy ne sújtsa égi háború,
Mint Jézus, esd sz nekik kegyelmet:
E szende Szívénél oszlik a ború:
Ott fénylik egykor győzedelmed!

Jézus Szívének édenében
Nyílt sebvirágán balzsam áradoz...
Melléje fűzünk tiszta mirrhát,
Mit szánva, szivünk hű viránya hoz;
Sebzett szivedre mirrha-koszorú!
Tövis helyett oh vedd, kegyeljed...
Jézus Szívénél oszlik a ború:
Ott fénylik egykor győzedelmed!

Rosty Kálmán. S. J.

¹ Victor Emánuel.

Márcziusi kép

KI TUD betelni a márcziusi levegővel? Kinek elég a tavaszi illat? Ki unja meg, ha játszi napsugár csókolja arcát? Ki telt be már az ibolyának, a jáczintnak szépségével s illatával? Azt hiszem senki. S ha mégannyi tavaszt érnénk is meg, mindannyiszor jól esnék az életre keltő tavaszi illat. Mindannyiszor melengetne s boldogítana a tavaszi napsugár csókja.

Épen így vagyunk a márcziusi ünnepekkel. Szent József napjának öröme a Gyümölcsoltó Boldogasszony kedvessége, husvételő bensősége sohasem elég. Mindig új érzelmek váltódnak ki lelkünkben s így érzelmeinkben, gondolatainkban mindig megújulunk, életre kelünk. De illik is, hogy mikor minden ujjá ébredésről beszél: az erdő, a mező, a madárdal, a napsugár, hogy akkor a természet fölötti életben is tavasz öröm, ujjáébredés legyen.

A szent József napja és a márcziusi Mária-ünnep ilyen két derüs nap a nagybőjtben. Mert ezeken a napokon a szenvedő Krisztus képe eltűnik előttünk. Ha látunk is keresztet, nem a Kálvária keresztje az, hanem a kis Jézusé. Ez a kis Jézusé, a ki nevelő atyja mellett kis fakereszteket készít. Más csak játszik a kereszttel. A szent József napján ez a meleg egyszerűség önt oly felejthetetlen bájt. A Gyümölcsoltó ünnepe már magasztosabb. A kedvesség ugyan nem hiányzik belőle. Hisz a «tota pulchra», az egészen szép szűzvirág ünnepe. De már az anyá-é is. S ez teszi fönségessé. Ez már igazán a *Szüzanya* ünnepe. Oh milyen rügyfakadás, milyen bimbóhajtás volt ez a márczius 25-ike. Tele mysteriummal. A nagyszerűség és egyszerűség harmoniájának ünnepe. Az egyszerű szolgáló leányra az Istenanyaság száll rá. Beteljesül a próféta szava: *egredietur virga de radice Jesse et flos de radice ejus ascendet*. Kisarjadzik a Jesse törzsökének vesszeje s virág növekedik a gyökeréből. S ezen a virágon terem meg az élet gyümölcse. Azért mondja az angyal: Üdvözlégy Mária malasztal vagy teljes, Te vagy áldott az asszonyok között s áldott a te méhednek gyümölcse: Jézus.

Oh ki tudna betelni e titkok fönségével, azzal a bensőséggel mely e mysteriumokból kiárad? A szent családnak belső élete egy reflexe annak a bensőségnek. A kik életéből pedig ily bensőség fakad, azoktól, ha hozzájuk járunk, mindig gazdagon térünk vissza. Ebben van a természetfölötti élet tavaszának kedvessége, üdesége, éltető ereje is. Az eucharisztikus Jézus előtt ezeket a benső családi titokteljes érzelmeket keltsük föl lelkünkben. Vegyük le egy pillanatra a szenvedő Jézusról tekintetünket. Találunk e derüs titkokban is elég életet. Eleget, mert az élet a bensőségből fakad. Ugyis sokaknak lelke még jobban fölolvad a családi tűzhely melegénél, mint a szenvedések tűzében a keresztfa tövében.

O GLORIOSA...

Égi dicsőség,
Mennyei szépség
Ragyogó varázsa:
Asszonyunk! Anyánk!
Kegyelem tárháza.

Angyalok szavával,
Próféták karával
Csillaga vak éjnek!
Hozzád rebeg föl
Salamoni Ének.

Fényes sarki csillag,
Hogyha megingat
Tenger bösz dagálya:
Derengő tavasz
Isteni bűbája!

Szebb a szép hajnalnál,
Világó világnál,
Sugárbontó napnál,
Tiszta sugárod:
Mikor az éj ránk száll.

Fölötte a holdnak,
Földi fájdalomnak,
Enyhítsd száz bajunkat;
Vedd le bűnökből
Vasalt békóinkat!

Atya-Isten lánya,
Tiszta rózsaláncza,
Nap a nászruhája:
Isteni Lélek
Eljegyzett Arája!

Szent ereklyeképe,
Választott szőlője,
Elefántcsont tornya:
Légy, ha kiáltunk,
Üdvünknek várorma!

Boldogok nektárja,
Keservek mirrhája,
Szentségnek pálmája,
Messze tévelygünk:
Légy utunk hazánkba!

Mennybe szállt oázis,
Benned pihen már is
Szívünk zsolozsmája,
Biztató csillag:
Napnak koronája!

Hadban, békében,
Te vezess az égen,
Népünk büszkesége:
Szűzi virágszál,
Egek szeme-fénye!

Liliom bűbája!
Égő rózsá lángja!
Az eget megnyerted:
Üdvünk csillagát
Szűz öledbe rejted.

Szűzek ékessége,
Világ dicsősége,
Egeknek sugára:
Síri utunkból
Vigy igaz hazánkba!

Drága verőfény,
Olthatlan szent remény,
Anyátlanok Anyja:
Légy fiaidnak
Az üdvösség pajzsa. Amen.

XIII. Leó és az Oltáriszentség.

QIKOR Ő Szentsége kiadta hires körlevelét a Rózsafüzérről s elrendelte, hogy az egész október hó folyamán imádkozzák azt a katolikus templomokban, a Rózsafüzér pápájának kezdték őt nevezni.

Pedig ez nem egészen van így. XIII Leó inkább az Oltáriszentség pápája, mint a Rózsafüzéré. Mert a Rózsafüzérről szóló körlevél csak következménye volt a XIX. században uralkodó ájtatosságoknak.

A XIX. század ugyanis szűz Máriáé. E században történnek hires megjelenései s e század hirdeti dogma gyanánt a régi századok hitét, a szeplőtelen fogantatást. Nemde, érthető, ha XIII. Leó oly atyai gondoskodással terelte hiveit a legjobb édes anya oltalma alá?

Csakhogy a mikor Ő Szentsége ezt cselekedte, mélyebb indító okokból cselekedett így. Történelmi tanulmányi közben világos lett előtte, hogy a XVIII. század egy az Ur Jézust súlyosan gyalázó botránnyal végződött. A francia forradalom ez, a mely sárba tiporta a kenyér szine alá rejtőzött Udvözítőt, s egy becstelen némbert állított az oltárra, jeléül annak az óhajnak, hogy az új század az indulatok szabadságának százada legyen. De világos lett előtte az is, hogy az emberek megundorodtak az állati indulatok szabadságának aljasságától, s ha nyíltan talán nem is, de a lelkek bensejében megindult a nemes folyamat: vissza Jézushoz. Mint az asketikában jártas theológus pedig tudta, hogy Jézushoz szűz Mária által juthat az ember, «ad Jesum per Mariam» s így tudta azt is, hogy a XIX. század kiemelkedő Mária-kultusza csak előkészítő folyamata annak a kiengesztelésnek, melylyel a súlyosan megbántott Udvözítőnek tartozik a katolikus világ. Vagyis tudta, hogy a XX. század a kiengesztelt Ur Jézus százada lesz. Azzá lesz pedig az Oltáriszentség buzgó tisztelete által.

Innen van, hogy a mióta megkoronázta a boldogságos Szűz tiszteletét a Rózsafüzér imádságának kötelező elmondásával, attól kezdve Ő Szentsége rendkívüli nagy gondot fordított az Oltáriszentség tiszteletének fokozottabb előmozdítására. Bréveiben és magán-leveleiben, apostoli szózataiban és magántársalgásaiban mindig alkalmat vett és vesz magának arra, hogyha hosszan nem is, de legalább pár szóval érintse az Oltáriszentség bensőséges kultuszának fontosságát. S teszi azt azzal az őszinteséggel, melyből kiolvasható, hogy az nála a századok tanulságának ismeretéből és az isteni kegyelem fölvilágosításából eredő meggyőződés...

Igen, meggyőződés, mely még pápává történt választása előtt érlelődött meg benne azon órák alatt, a melyeket mint pap, mint püspök, mint érsek, majd mint bibornok töltött az Oltáriszentség buzgó imádságában. De különöses megérlelődött azon az utolsó éjszakán, a mikor már mint

félig megválasztott pápa — mert reá esett 1878 február 19-én délután a legtöbb szavazat — ott térdelt a tabernakulum előtt és irányításért esedezett, hogy a reábizandó nyáját üdvösségesen vezesse.

Valóban azt hiszem, hogy ott azon az átimádkozott éjszakán kapta azokat az isteni kijelentéseket, a melyek előbbi meggyőződését még erősebbé, még megdönthetlenebbé tették. Ott kapta azokat az isteni fölvilágosításokat, melyek arra ösztönözték, hogy az Oltáriszentség tiszteletét mindinkább mélyítse a katolikus világ lelki életében.

Erre vallanak legalább intézkedései. Első sorban a pápaságot buzdította ily irányu működésre. Sürgette az eucharisztikus összejöveteleket, melyeket rendkívül alkalmasoknak tartott és tart arra, hogy a papságban fokozzák az Oltáriszentség iránt való buzgalmat. A hivek részére pedig az Oltáregyleteket ajánlotta ugyanezen célból. Se szeri se száma azon kijelentéseinek, melyek erről szólnak s a melyek az ilyen egyesületek alapítását ajánlják.

Sőt gondja volt arra is, hogy a tökéletesebb élet után vágyódó lelkek figyelmét is fölhívja a szentségi Üdvözítő tiszteletére. E célból 1883 április 13-án helybenhagyta a Mária Reparatrix apácák alapszabályait s gondoskodott arról, hogy a szentségi Üdvözítő örökös imádását végző apácák kongregációja mindjobban elterjedjen. 1887-ben a Pater Eymard által szervezett eucharisztikus papi társulat szabályait erősíti meg olyan buzdítással, hogy az addig 3—4 ezer tagot számláló papi társulat száma 50—60 ezerre szökkent föl. 1896 márczius 17-én a Szentlélek tiszteletére szervezett Misetársulatot engedélyezi s látja el bucsusokkal, rámutatván arra, hogy a szentségi Krisztus tisztelete a szentmisén való részvétellel s buzgó áldozással jár. Az 1897-ik évben új intézkedést tesz. A szentek dicsőséges koszorujából égi pártfogót választ az Oltáriszentség tiszteletére alakult egyesületek számára: Szt. Baylon Paschalis, az egyszerű Ferencz-rendü laikus testvér személyében, ki az Oltáriszentség iránt való alázatos buzgalmával valóban alkalmas példaképnek bizonyult.

De még ez sem volt elég az Oltáriszentség nagy pápájának. A múlt év 1902 május 28-án ugyanis egy körlevelet adott ki, a «Mirae charitatis» kezdetűt, a mely gyönyörű apotheozisa az Oltáriszentségnek, s tanubizonyosága XIII. Leó pápa azon meggyőződésének, hogy a jelen, XX. század az Oltáriszentség tisztelete által kiengesztelt Ur Jézus százada lesz. — Épen ezért, a mikor a Szentséges Atya, XIII. Leó pápaságának 25 éves jubileumát ünnepli, azt gondolom, legméltóbban úgy ünnepelhetjük meg mi is, ha az Oltáriszentség Pápájának, XIII. Leónak nagy tervei szerint azok közé szegődünk, a kik az Oltáriszentség tiszteletének terjesztésén szívvvel lélekkel buzgólkodnak.

Föl tehát ünneplő katolikusok a nagy munkára! Szerezzünk minél több tisztelőt az Oltáriszentség elé, mert ezzel növeljük dicsőségét az Oltáriszentség Pápájának, XIII. Leónak is.

Jeszenszky K.

Farsangi szentségimádás a budapest-belvárosi főplébánia-templomban.

AZ IGAZ szeretet nem férhet meg a parányi embersziv szük korláta között, hanem az egész embert hatalmába keríti és a külvilág előtt is minden uton-módon megnyilatkozni törekszik. S az eszközökben bámulatos találékonyságot tanusít. Lehetetlenséget nem ismer. Minél jobban forr a szivben, annál hatalmasabb lángot vet külsőképen. Ez elvnek fokozott mértékben hódol az Isten szeretetétől égő, a Jézus Szívének tüzen lángragyult hívő szive, mely voltaképen egygyé forrott Jézus Szívével; ő nem gondolhat, nem érezhet másképen, mint a hogy gondol és érez az áldott isteni Sziv. Ha tehát a legszentebb Sziv szenved a bántalmaktól, összefacsarodik az emberek okozta keserőségektől, mit tehetne a vele együtt érző sziv egyebet, minthogy vele együtt sir és szomorkodik, vele együtt fájlalja és engeszteli embertársai gonoszságát.

Már pedig nincsen kedvezőbb alkalom a hívő lelkek számára áldozatos szeretetük kimutatására, mint a farsang utolsó napjai. Mintha csak a másvilágra költöznék látogatóba e napokban az Isten képére teremtet lélek az emberekből. A józan ész bilincseiből kibontakozva rohannak a vak állati ösztön szava után. Minél többet élvezni, a testi élvezetek, vigalmak, bódító mámorába fojtani a lelkiismeret szavát, ez a jelszó járja az emberek többségénél a farsang bacchanaliái között.

A hívő sziv érzi, hogy az isteni bárány szivét az oltárszekrényben vérig sértik a farsangolók istenkáromlásai, az érzékiség bűnei és aljas kicsapongásai. Azért tőle telhetőleg törekszik rokonérzésével, szerető busongásával csillapítani Jézusa bánatát, elégtételi cselekedeteivel elfordítani vétkes embertársairól a büntetés ostorát.

Ezen célra szolgálnak a farsangi szentségimádások, melyet, mint az Egyház szándékával találkozó dicséretes szokások, szép hazánk számtalan templomában divatoznak. A budapest-belvárosi főplébániatemplomban különös fényvel ismétlődik évről-évre a szentségi Jézushoz ragaszkodó hiveknek a megható szeretet megnyilvánulása. A rendes szokáshoz hiven az idei farsang három utolsó napján is nyilvános szentségimádásban engesztelte a hívő nép serege az Urat mindama sérelmekért, melyekben főképen a székes-főváros Istennel nem törődő elemei részesítik a szentségház Királyát. E három nap közös ájtatosságain mindenkor színültig tömve volt a tágas egyház. A főváros minden rendű és rangú katolikusai: szegények és gazdagok, férfiak és nők, papok és apácák, világiak és katonák a legszebb összhangban állották körül az Ur oltárát, öntötték ki Előtte szivük szeretetét, ügyes-bajos dolgaikat s a legpéldásabb áhitattal hallgatták végig a

délelőtt minden órájában végzett szentmiséket s a naponként délutáni öt órakor tartott szentbeszédet. Megható volt látni, mily buzgósággal tartottak ki reggeli hat órától kezdve este hatig az Oltáregylet buzgó tagjai nők és férfiak az oltárra kitett Szentség előtt, a kiket óránként a harang szavára ujak váltottak föl. A központi növendékpapság naponként megjelent isteni Mestere színe előtt egy-egy órai szentségimádásra és hófehér ruhában fehér koszoruként vette körül az oltárt, melyen az ártatlanság fehér virágaiból font koszorúval övezetten trónolt a «Szüzesség Kedvelője». A nap egyéb részében óránként kettesével váltakozva vették ki részüket az engesztelés szép s lélekemelő munkájából.

Boldog elragadtatásban egyesült ki-ki szerelmes Üdvözítőjével, s nem ritkán láttuk az áhitat könnyűit lecsurdulni a buzgó hivek szeméből. A lelkesedés tetőfokra hágott a hushagyó-keddi befejező ájtatosságon. Kanter apát ur sziveket átjáró szentbeszéde s Kirner apátplébános urtól fényes segédlettel tartott litánia után diadalmenetben hordoztuk körül a szentségi Jézust a templomban s a rengeteg hívő sereg szent áhitattal zengedezte az «Imádunk szent ostya» megható dallamát. Az égő gyertyák tüzes árként hömpölyögtek végig a templom tágas hajóján. Az egész templom fénytengerben uszott. Hány embernek a belsejében gyuladt meg e látványra az isteni igazságok fénye, azt csak az Ur tudná megmondani. Annyi bizonyos, hogy a szerető hívők igen jól érezték magukat a legfölségesebb Ur jelenlétében s száz meg száz arczon látható volt a körmenet alatt a belső örömeinek visszatükröződése. Érezte az ember, hogy kezdik az igazi élet forrását megszeretni a füstös levegőjü Pestnek lakói, melyre annyira rászorulnak. Kezdek észrevenni az annyira elhagyatott Oltáriszentséget s örömet szereznek az Ur Jézusnak tömeges megjelenésükkel. Ne mondja senki, hogy Pesten nincs hitélet! Számtalan oly jelenetnek lehetett ki-ki tanuja a lefolyt szép napok alatt, a minőket vidéki városokban látni ritkaság. Mig másutt szégyennek tartja a kaputos osztály, hogy térdet hajtson a szentség ház lakója előtt, itt legelőkelőbb hölgyek és urak alázattal térdre bocsátkoztak a templomon végigvonuló Legfölségesebb előtt s hódolattal imádták Teremtőjüket.

Mi ünnepélyes «Te Deum»-mal adtunk hálát a szentségi Jézusnak a fényes sikerért, a sok örömeért és kegyelemért, mikben három napon át részünk volt, az Ur Jézus pedig bizonyára örvendett ezernyi hívének szivből eredt hódolatán és a jutalommal nem marad adós. Mert:

«Ha megszólal a végnap harsonája,
S a Biró jöttén lesz nagy rettenet,
Az áldott Jézus úgy szól majd felőlük:
Atyám! e nép megvallott engemet!»

(Paksy.)

Az utolsó vacsora

AZT MONDJUK: Utolsó vacsora. Nem jól mondjuk. Mert, a mit az utolsó vacsorával ki akarunk fejezni, akkor történt, «midőn már vacsoráltak». Csak azután vette kezébe az Ur Jézus a kenyeret, a kelyhet, «miután vacsorált».

Hát akkor mi az, a mit mi utolsó vacsorának mondunk, ha nem vacsora? Nem lehet azt elmondani, nekünk embereknek nincs rá szavunk, az angyaloknak sincs. Sejtjük, érezzük, hogy valami istenit takar e két szó, de kifejezni nem tudjuk. A fölséges evangélium elbeszéli az esetet, a mint történt, de ezer kérdésünkre, sürgető kérdéseinkre néma marad. Azt mondja és nem mond többet: «Midőn pedig vacsoráltak, vevé Jézus a kenyeret, megáldá és megszegé és adá tanítványinak és mondá: Vegyétek és egyétek, ez az én testem. És vevén a kelyhet, hálát ada és nekik adá, mondván: Igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem, az új-szövetségé, mely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára». Értem és mégsem értem. Értem, hogy Krisztus Urunk a saját szent testévé, szent vérévé változtatja a kenyeret és bort; hiszem rendületlenül, hogy az oltáron naponkint megújuló áldozatban a Krisztus szent teste és vére van jelen, tudom, érzem, hogy a hófehér ostya színe alatt az én Uramat mindenható Üdvözítőmet veszem magamhoz, értem, hogy ennek így kell lenni, mert hiszen ő maga rendelte így emlékezetére; de nem értem és nem tudom fölfogni, miért és hogyan rendelhette ezt az Ur Jézus? Az evangélium hallgat róla.

Megfigyelem magát az Üdvözítőt. Arcza valami különös meghatottságot árul el, a mint sorban megáldoztatja tanítványait, először szent Jánost, vagy talán szent Pétert, nem tudom — utoljára Judást. Mikor már az áruló, a szentségtörő eltávozik, újra fölemeli szavát a Mester, hallgatom, talán megértem, miért adta önmagát tanítványainak? Es az Ur Jézus sem mond többet erről a jelenetről. Gondolatai már a keresztfánál vannak, szenvedéséről beszél, fölkel, elmegy a getszemáni kertbe a csendes, hold-

világos éjben, kínos vércseppeket ontani, halálra készülni. Halálra érettünk. Másnap délután már kiszenvedett.

Mikor ott a keresztfa tövében állok, mintha némi kis fény csapódnék az elmémbe s szívem beszél az elmémnek: szeretet az Isten, szeretet az Istenember, a ki mindhalálig szeretett minket, szeretet az Oltáriszentség is, a ki mindvégig, örökön örökre szeret minket. A keresztfa alatt valamit sejtek, abból a fölfoghatatlan isteni szeretetből, a mely az Oltáriszentséget, ezt az örök utolsó vacsorát szerzette. Nem értem, de sejtem az Isten végtelen szeretetét.

Emberek, szeressétek jobban az Ur Jézust, mint a hogy én szeretni tudom s akkor jobban megértitek, föl soha nem fogjátok, de jobban megértitek az Üdvözítő e fölséges titkát, az első és az első óta egyre megújuló utolsó vacsorát, a legméltóságosabb Oltáriszentséget, a melynek áldás legyen mindörökké.

S. L.

Gyónás előtt

Tépett szívem eléd viszem
Pihegve, lankatag...
Csorogjon rá malaszt-eső,
Nyaldossa szent patak...

Bűnös vagyok, beteg vagyok,
Szívem már tiszta vér...
Igy jár a lélek, melyhez a
Vétek fulánkja ér...

Oh égi orvos jöjj, siess!
Szüntesd a kínt, a bűnt!
Mutasd meg nékem merre visz
Erényvirágos út!...

Hortobágyi József.

A rongyszedő áldása

PÁRIS egyik legszomorubb külvárosában történt, a melyet «a szenvedők külvárosának» is neveznek s a mely városrészt a könyörületességéről emlékezetes Rozália testvér oly igen szeretett. Egy szegény nyomorult rongyszedőt készített elő a lelkiatya a halálra. A jó embert annyira meghatották a pap szavai, hogy élénken óhajtott halála előtt a szent áldozásban részesülni. A pap igen megörült a beteg kérésének s meg is ígérte neki, hogy a következő nap reggelén megáldoztatja őt.

De a mint körültekintett a nyomorult hajlékban, egészen elszomorodott azon, hogy az Ur ilyen helyre ellátogasson. A haldokló szobájában alig volt egyéb, mint a mesterségéhez tartozó dolgok; ágya is rongyokból állt, szóval az egész lakás a legkínosabb benyomást keltette az ember lelkében,

nem hiába nevezte azt lakója «lyuk»-nak. A mint a pap szomoru gondolatokba merülve ment haza felé, utja egy fényes palota mellett vitte el. Ekkor eszébe jutott, hogy e palotában egy igen előkelő, szép fiatal asszony lakik, a kit a világ ünnepelel és boldognak nevez. Igaz, hogy neki is voltak gyöngéi, nagyon szerette a zajos multságokat, az élet örömeit, de igen jó szive volt s ez a jó sziv bátorította föl a papot arra, hogy hozzá folyamodjék. Valami ellenállhatatlan erő toltá őt be a palota kapuján s mikor a virágokkal ékes, neszfogó szőnyeggel borított lépcsőkön fölhaladt, elgondolta, minő óriási különbség van e fényes palota urnője s az ő nyomorult pártfogoltja között. De azért nem rettent vissza s belépve a diszes szalonba, egyszerű elfogulatlan hangon mondta el azt, a mi szivét nyomta.

— De csak nem hagyhatjuk a jó Istent ilyen nyomoruságos helyre ellátogatni? — kiálta föl a fiatal asszony.

— Így vélem én is; nem lenne oly kegyes kissé kitisztogattatni és rendbehozatni erre az alkalomra ezt a nyomoruságos fészket?

— Nagyon szivesen vállalkozom reá, magammal vigyem szoba-leányomat is?

— Oh igen, jut ott dolog kettőnek is.

— De ha jobban meggondolom, az ilyesminek csak ugy van értéke ha az ember azt szivesen teszi, ő pedig aligha tenné ugy, meg azután az én érdememet is kisebbitené. Inkább a kis fiam jöjjön velem, ő hat éves s nagyon szorgalmatos, tevékeny gyermek. Jó, ha a nyomort közlelről látja, ez szerencsét hozhat reá. Szegény gyermek! oly nagy szüksége van a jó Isten oltalmára!

— De asszonyom — válaszolá a pap remegve — a szegény rongyszedő nagyon beteg, ő nem várhat. Megigértem neki, hogy reggel 8 órakor már nála leszek, az igen korán lesz önöknek. Azután meg messze is lakik, ilyen és ilyen utczában, ennyi és ennyi szám alatt.

— Oh legyen nyugodt, sokkal előbb ott leszek, mint ön.

Szerencsére tavasz volt.

Másnap reggel a pap csakugyan megérkezett a mondott időben s magával hozta az Ur drágalátos testét. Mily nagy volt csodálkozása, midőn a nyomoruságos lyukat teljesen elváltozva találta. Valósággal a szűz Anya kápolnájává volt átvarázsolva. Emlékeztetett azokra a nagypénteki sirokra, a melyeket a hivek szeretete diszit föl, hogy ott a Szentséget méltóképen elhelyezhessék.

Falait fehér szövetel vonták be, az ágyat gyönyörű himzett fehér takaróval borították, valamint a mellette levő kis asztalt is, melyre remekművű fészületet helyeztek s égő viaszkgyertyákkal vették körül azt, nem felejtették el a szentelt vizet és a szentelt barkát sem. Szóval mindenről gondoskodtak.

A fiatal asszonyt azonban kegyeletes munkájában meglepte a pap megjelenése, nem volt még reá elkészülve, nagy kötény volt elébe kötve, hogy ruháját ezzel megvédelmezze.

A szentség láttára anya és gyermeke a szegény beteg ágya elé térdeltek s mindkettő elmondta a «Confiteor»-t. Az aggastyán pedig boldogan mosolygott, szépen meg volt mosdatva, fésülve, ennyi rendet talán soha életében sem élvezett. A pap az ágyához lépett, hogy még egyszer eszébe juttassa, mi is az az Oltáriszentség.

— Jól tudom azt már uram — válaszolá büszke megelégedettséggel a beteg. — A jó uri nő, a ki itt térdel, elmondott már nekem mindent s kis fiával együtt meg is imádkoztatott. Oh minő boldog vagyok!

Azután mélyen meghatva, magához vette az Ur szent testét. Szegény öreg, hogyne hitt volna az isteni gondviselésben!

Mikor a pap bevégezte az utolsó imát is, a fiatal asszony megfogta a vén rongyszedő egyik kezét s mélyen meghajtott feje felé helyezte, míg a másik kéz alá kis fia fejét tolta oda és így szólt:

— Jó ember maga, az édes Üdvözítő barátja, mert most áldozott. Adja kérem reánk áldását, az mindkettőnkre szerencsét fog hozni.

— Oh asszonyom — válaszolá az aggastyán zavartan — mit kér tőlem? Én szegény nyomorult ember, hogyan áldhatnám meg önt? De kérem a jó Istent, árassza mindkettőjükre atyai áldását. Tudom, hogy meg is fogja tenni, mert önök már most is valóságos angyalok, oh csupán az angyalok lehetnek ilyen jók. Isten áldja meg! Isten áldja meg mindkettőjüket!

És a mint ezt kimondta sirva fakadt; a pap szemeiből is könnyek peregtek alá és állítása szerint ezek voltak életének legboldogabb könnyei.

Francziából fordította: *Fluck Jolán.*

Gondviselés! Mi ez? Tartalom nélkül való szó.

Karkecz Lajostól.

ATAGADÁS mérges forrásából merített az a kétkedő lélek, ki ilyen módon rágalmazza a legszentebb fölséget. Élénk bizonyítéka ezen könnyelmű kiszólás azon alapvető igazság mellett, hogy a lélek, melynek hite nincsen, olyan, mint az árbocz és vitorla nélkül való hajó, mely a szenvedélyek hullámai által ide-oda hanyatlik. A kétségbeesés bölcsészete ez, mely csak a fölszinen uszkál, a dolgok mélyére hatolni nem akar vagy nem képes.

Gazdálkodó ember vagyok. Rákényszerített a megélhetés. Mint ilyen sokszor barmaim között is megfordulok, hogy a rend és tisztaságot ellenőrizzem.

Ilyenkor láttam mint sűrög-forog egy-egy csicsergő fecskepár a fejem

fölött s láttam, mennyi gonddal tekintgetnek körül, hol volna czélszerűbb lealapozni a jövő nemzedék részére a szükséges költő-palotát. Szorgos aggodalmuk megkönnyítésére elrendeltem, hogy egy deszka erősítsék egyik gerendához.

A csicsergő gavallér nyomban odalépett, a mentő gondolatot magáévá tette s párjával halasztás nélkül építéshez fogtak. Kevés idő telt el s a palota készen állott; még kevesebb idő kellett ahhoz, hogy a palota puhán bélével is legyen.

A csicsergő menyecske szava elállott, a puha ágyban megpihent s egykettőre tojással telt meg a kedves fészek. A gavallér a fészekben unatkozó mamzit kellemetes csicsergésével delectálta, sőt eleséggel is ellátta bizonyágul arra, hogy a férjnek dolgozni kell, nehogy a család hiányt szenvedjen.

A mamzi azonban nem akart a végletekig menő módon visszaélni a gavallér jóságával; ki akarta venni a munkából ő is a maga részét. Kirepült ő is a kedves fészekből, hogy munka után lásson; élelmet keressen ő is. Ilyenkor a tojásokat semmi sem fedte.

Elgondolkoztam: Istenem, mennyi fáradságomba kerülne nekem, embernek egy költőgépet szerkeszteni s mennyi aggodalommal kellene fölügyelnem, hogy e gép rendeltetésének megfelelő módon sikerrel működjék. E kis család béleletében a complicált gépezetet pótolja az állati meleg.

A mamzi rendes időben mindig megjelent, de a férj sokszor hosszadalmasabban kimaradt. Csodálatosnak tetszik nekem a jelenség, hogy a csicsergő fecskeanya csak addig marad ki, meddig elmaradása a tojásnak ártani nem fog. Nincs óra a zsebében, mégis tudja, mikor kell a kedves fészekben megjelennie, hogy a jövő nemzedékben hiba ne essék. Mindez az állati ösztönben, a természeti törvényekben leli magyarázatát.

Vannak tehát bizonyos természeti törvények, melyek szerint a nagy mindenség faunája és flórájában átalakulások történnek. S ha vannak természeti törvények, kell törvényhozónak is lenni. Így lesz bölcsészeti nihilizmussá az atheismus; egy csicsergő fecskemadár tehát épen elegendő arra, hogy az Isten nélkül való tudományt egy csapással halomra döntse, alapjában semmivé tegye.

A Duna közelségében lakom. Sokszor megtörténik, hogy a kékes viztükör hátán sikló ladikocskában az evező tempós csobogása mellett szabad folyást engedhetek gondolataimnak. Egy-egy ilyen kirándulás alkalmával módomban állott látni miképen nyilatkozik meg a bölcs gondviselés még a halak életében is. A röpülésben elfáradt lepkék és legyecskék tapadnak a víz fölületéhez, hogy ott a fölszinen uszkáló, élelmet kereső halacskáknak jóizü falatul szolgáljanak.

Elgondolkozom ilyenkor mindig, hogy az Isten bölcs háztartásában nem történik kár senkiben és semmiben haszon nélkül. Komolyabb meg-

fontolás után, ha a dolog mélyére hatolunk, olyan rendszert fedezünk föl a nagy természetben, mely ellenállhatatlanul Istenhez vezet s mely fölfakasztja bennünk a bizalmat arra való nézvést, hogy kell lenni isteni Gondviselésnek, s hogy ezen gondviselés a teremtés szükséges folyamánya, mert, ha a világ időben lett, akkor gondviselőjének is kell lenni.

A világ önmagától létre nem jöhetett, úgy önerejéből ilyen példás rendben fönn sem állhatna. A ki tehát azt mondja, hogy a gondviselés tartalom nélkül való szó, annak azt is kell mondani, hogy a világ önmaga erejéből lett azzá, a mi. Ez pedig bölcsészeti és erkölcsi szempontból képtelenség.

A Gondviselés erejét minden ember, állat és növény tapasztalni kénytelen, mert a titkos kezét, mely az élő lények között vezet, letagadni nem lehet. Szüntelen találkozunk vele s így számolni kell mindig azzal, hogy van egy felsőbb hatalom, mely nemcsak teremtő, hanem gondos Atya is.

Ezen igazságot csak az atheismus tagadja, melyet büszkeségében egy csicsergő fecske madár; egy a légáram által fölkapott himporoda is megáláz. A naturalismus még gyöngébb ezen igazsággal szemben, mert elmondhatjuk ugyan, hogy a természeti erők a világban mutatkozó nagy átalakulásoknak okai és okozatainak szakadatlan láncolatai, de azt már nem mondhatjuk, hogy a természeti erők önerejükből és saját inicziatívájuk folytán állottak munkába. Az első lóditáshoz egy a világon kívül eső kézre volt szükség, ki a természet erőit alkotá s ki a természeti erők munkaprogrammját megszerkeszté. Ugyanez a kéz folyton örködik, hogy az erők rendeltetésüknek megfelelő módon és körben működjenek. A gondviselés hiányában megzavarodhatnék a rend.

Mi történnék, ha valamelyik égitest elhagyva megszokott pályáját más helyen és irányban mozogna? Mi történnék, ha valamelyik bolygó nem respectálva a föld utirányát belekontárkodnék azon elyptisbe, melyen a föld évenként pályáját megfutja? Mi történnék, ha a levegőben az éleny, köneny és légeny keverékében más rendszer állana be, mint a mi jelenleg a légkört alkotja? Mi történnék, ha a faunák és florák más törvények szerint igazodnának.

Ne avatkozzunk azért sivár lélekkel a legszentebb háztartásba, hanem boruljunk le az Oltárszekrény előtt és erős hittel imádjuk a bölcs isteni Gondviselést, mely ételt, italt, ruházatot, lakást s mindent ad, hogy szükségét ne szenvedjünk.

Imádkozzunk ott a sivár lelkek megtéréseért; kérjünk számukra kegyelmet, hogy belássák ők is, miszerint a hitetlenség kiszáritaná a művész festékeit, megbénítaná kezünket, melyeket Isten a munka végzésére adott; széttörnéné szellemszárnyainkat, melyekkel a magasba a teremtés Atyjához juthatunk; kietlenné, sivárrá tenné az életet, elviselhetetlenné a fájdalmat,

mert tény, hogy a tagadás mérges forrásából éltető elem nem folydogálhat számunkra; az atheismus és durva naturalismus nem emelhet a magasba, hanem a rettenetes mélység örvényébe taszít alá.

Az Oltárszekrény tövében erős hit, a hitből törhetetlen bizalom fakad az isteni Gondviselés iránt.

Áldás a legméltóságosabb Oltáriszentséggel.

(P. Boone S. J. «Manuel du directeur»-je után.)

I. Az áldás.

A szent könyvek sokszor használják az áldás szót, mint a legnagyobb kegyelmet, melyet az ember számára az Isten tartogat.

A Egyházban is alig fordul elő más szent cselekmény gyakrabban, mint az áldásadás.

Minden szentség kiszolgálásánál szerepe van, de a legszembeötlőbb és legboldogítóbb, midőn a hiveket a legméltóságosabb Oltáriszentséggel áldja meg az Anyaszentegyház. Áldani annyit jelentett az ószövetségben, mint természeti javakat adni, gyarapítani. Nézzük csak ősszülőinket, Noe, Ábrahám és a patriárhák történetét. Jézus Krisztus óta az Isten sokkal magasabb, mert természetfölötti rendben adja áldását. «Kegyelem nektek és békeség; áldott legyen az Isten, ki megáldott minket minden lelki áldással.» Efez. 1, 3. Áldással sokszorosítja meg a pusztában a kenyeret és halat.

«Kisdedek vitetének hozzája, hogy tegye rájuk kezeit és imádkozzék.» (Máté 19, 13.) Az Oltáriszentség elrendelésekor megáldotta a kenyeret. Mielőtt mennyekbe ment volna, megáldotta apostolait.

Becsüljük meg a legmélt. Oltáriszentséggel való áldást.

Nagyra becsüljük a papok, püspökök, különösen a pápa ő szentsége áldását, melyben, mint Krisztus és az Anyaszentegyház szolgálói részesítenek bennünket. Óhajtások ezek, hogy a jó Isten bennünket minden jóban részesítsen. Az Oltáriszentséggel adott áldás ennél sokkal nagyobb dolog. Itt maga Jézus Krisztus áld meg bennünket, az a Jézus, a ki a kisdedeket, betegeket, tanítványait, apostolait megáldotta. Az Oltáriszentség áldása a malasztok kincse. Vágyakoznunk kell tehát ez után az áldás után és következés képen keresnünk kell az alkalmat, hogy áldásban részesüljünk. Az Egyház ismeri sok inségünket, azért sokasítja meg áldásait, használjuk tehát. — Részesíts, Uram, áldásod édességében! — Ha templom előtt visz utunk, lépünk be s kérjük az Ur Jézus áldását: «Nem bocsátalak el, Uram, mig meg nem áldasz engem». (Gen. 32, 26.)

«Áldott legyen az Isten és a mi

Urunk Jézus Krisztus Atyja, ki megáldott minket minden lelki áldással.» (Ef. 1, 3.)

Azon áldásokról akarok még beszélni, a melyeket Isten a szentségi társulatok számára tartott fön.

1. Belgiumban havonként 80.000 hívő végez havi imaórát. Gazdagok, szegények, az egész hónapra eloszolva imádják egy-egy órán át az Urat! Ugyanezt teszik Magyarország, Bajorország, Ausztria, Lengyelország, Hollandia oltáregyesületeinek ezernyi ezer tagjai.

2. A tagok buzgalma fölül hajonta az összejövetelek alkalmával, gyarapodnak a legméltóságosabb Oltáriszentség iránt való szeretetben a különféle áhitatgyakorlatok által, melyek a társulat tagjai számára elővannak írva.

3. A számtalan társulati s pártoló tag versenyre kel Jézus dicséretében, a szegény templomoknak a szükségességekkel ellátásában. Száz meg száz család foglalkozik az egyházi szerek készítésével és ingyen dolgoznak! Erre áldozzák szabad perczeiket! Minő szép gondolatok, nemes érzelmek keletkeznek az ily szent munka alkalmával!

4. Ki tudná elsorolni mindazon üdvös hatásokat, melyeket az ajánlékba küldött szerek a papság és a hivek körében keltenek!

5. A társulat eredményesen dolgozik azon, hogy a szegény plébániákon is gyökeret verhessen, hogy a legméltóságosabb Oltáriszentség tiszteletét népszerűsítse, hogy a helyi örökimádást szervezze, szokásba hozza a

negyvenórás szentségimádást és a körmeneteket; és hála az isteni Gondviselésnek, ez a fáradság nem marad siker nélkül.

Adjunk hálát az Ur Jézusnak ezen áldásaiért, a melyek még jobban fölbátorítanak bennünket és törekedjünk rá, hogy az Ur még bőségesebb áldására méltók legyünk.

Oltáregyesületi ügyek.

Az Oltáregylet jubileumi kiállítása.

Február 28-án az angolkisasszonyok zárdájáról leomló fehérselyem zászló hirdette a járó-kezőknek, hogy az intézet falain belül ünnepség készül. De a lengő lobogók mellett ünnepséget hirdetett ama sok fogat is, a mely egyre hozta a magyar főuri világ előkelőségeit. Azok, a kiket kíváncsiságuk megállani késztetett egymás után látták megjelenni gróf Apponyi Lajos udvarnagyot és nejét, herczeg Esterházy Miklóst, gróf Wenckheim Frigyesnét és két leányát, gróf Cziráky Antalt, gróf Csekonicot, Fesztetics grófot, Szentkereszty bárónőt és sok sok más előkelőséget, a kiket az Oltáregylet buzgó elnöksége

egyenesen a kiállítási terembe kalauzolt.

A lépcsőházban ezalatt a papság gyült össze, hogy az érkező püspököt kellőképen fogadhassa. Kanter és Kirner apátok mellett Glattfelder tanulmányi főlügyelő, Hoffman szervita perjel, Baumann, Demény káplánok, Jeszenszky hitoktató gyülekeztek.

Pont három órakor gördült elő a püspöki fogat s teljes püspöki díszben érkezett meg *Kohl Medárd püspök* úr Andor hercegprimási titkár kíséretében. A papsággal egyetemben fölvonult a kiállítás termébe. A bevonulás alatt az angolkisasszonyok internatusának növendékei gyönyörűen énekelték az «Ecce sacerdos Magnus»-t.

Alig hangzott el a dal, Kanter apát rövid, de ékes beszédben üdvözölte a püspök urat, bejelentvén neki, hogy e kiállítás, az Őszentsége iránt tanúsított hódolat külső jele. Mert az idei segélyezést «Őszentsége ajándéka» czimén küldik szét. Egyben kérte öméltóságát a kiállítás megnyitására és megáldására.

Öméltósága eszmékben gazdag lelkesítő beszédet intézett erre az egybegyülekezett közönséghez, buzdítván a további munkásságra. Utalt az oltár-egyesületre, működésének fontosságára s örömének adott kifejezést, hogy a budapesti egyesület már ily nagy eredménnyel dolgozik.

Azután öméltósága megszentelte a kiállított ruhákat és tárgyakat. A szentelés magasztos imái után szemlére indult s elragadtatását fejezte ki a

látottak fölött. Méltán, mert bármennyire közel állunk is az Oltár-egyesülethez, nem hallgathatjuk el, hogy az idei kiállítás tárgyai mindenkép megfelelték a jubileumi kiállítás gyönyörű eszméjének.

Szép, nagyon szép volt minden. S e mellett valóságosan egyházi volt minden darab. Sehol egy piczike öltés, vagy diszítés, a mi ne egyeznék meg az egyház szabályaival. Szinte hangolta az embert pusztá látásuk is... S ha eleinte le is hajolt a néző, hogy egy egy tárgy készítőjének nevét elolvassa, lassan abban hagyta, mert észrevette, hogy itt a legkisebb darab is az Ur Jézus hiveinek renkívüli buzgó tisztelőitől való.

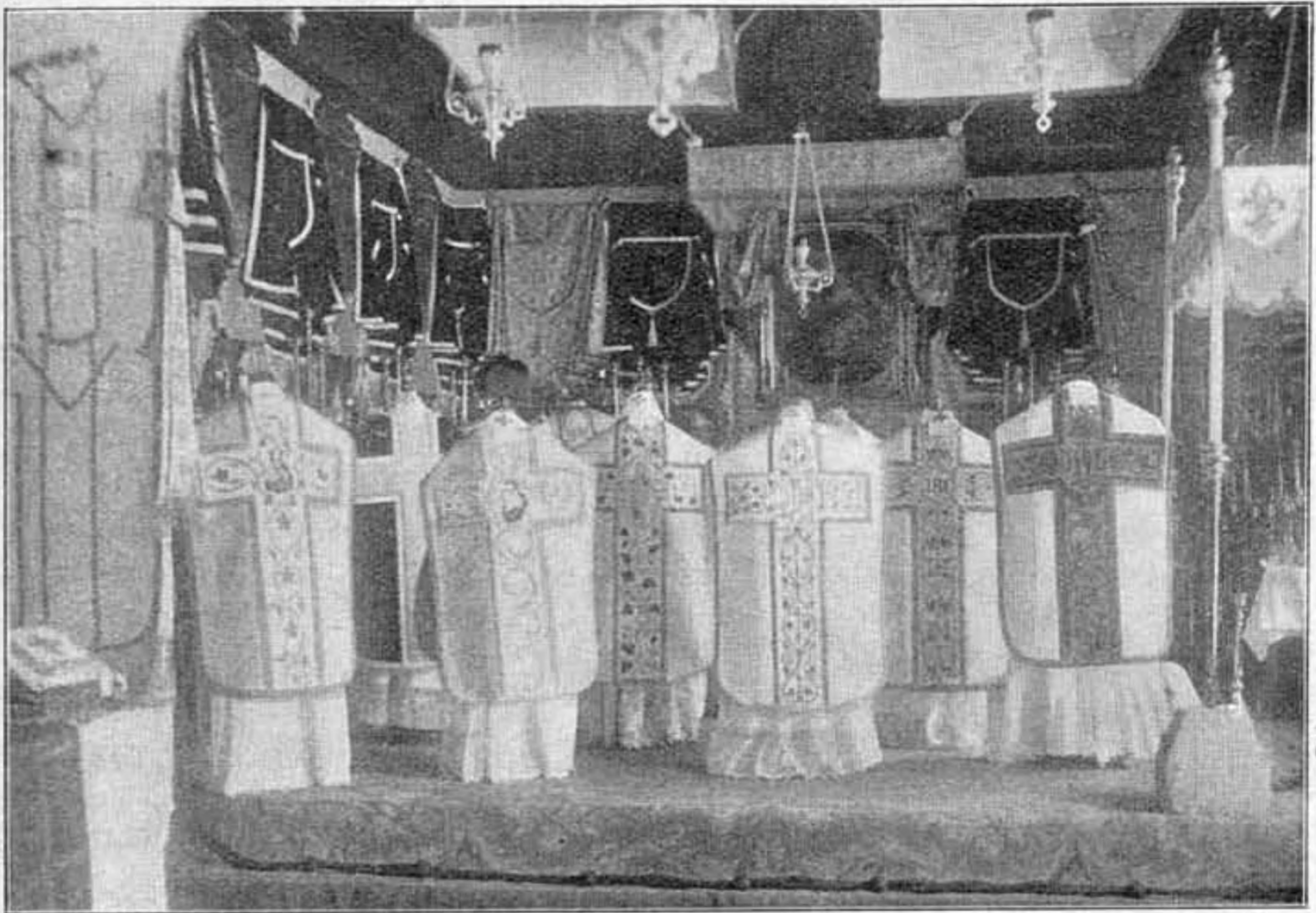
Ezért hallgatunk mi is a dicséretekkel. Reábizzuk a dicséretet arra, ki legméltóbban felel meg ennek, t. i. az Ur Jézusra...

Örvendve láttuk különben, hogy a kiállítás folyamán nemcsak a buzgó hivek keresték föl az áldozatkész hivek munkálkodásának e gyönyörű helyét, hanem iskolák is jöttek. Így fölkeresték a IV. ker. községi felsőbb leányiskola növendékei is. Örülünk ennek, mert valóban a fiatal szivek toborzása fogja erősíteni az Oltár-egyesület virulását.

Adja Isten, hogy így legyen.

***

A kolozsvári «Oltár-egyesület» ez idei gyűléseinek főmegbeszélése tárgyát a lelkieken kívül a husvéti ünnepek alatt vagy után megtartandó kiállítás képezi. Elnök, gróf *Kornis Berta* ez ügyben rendkívüli közgyű-

Részlet az Oltáregyesület jubileumi kiállításból.

lést is hívott össze. Az egyesület igazgatója, *dr. Hirschler József* úgy a kolozsvári, mint a vidéki templomi szerek és ruhák szükségleteit figyeli meg buzgalommal s utasítja a lelkes tagokat, hogy szabályszerű és hézagpótló ajándékaikkal hol tehetnek legjobb szolgálatot.

Hogy a gyűlések úgy jelentésekben, mint indítványokban gazdagok, tanuskodnak a jegyzőkönyvek, melyeket *gróf Bethlen Éva* főjegyző vezet — segédjegyző *Oberti Vilma*.

A beküldött ajándékokat szétosztásig a belvárosi rom. kath. leányiskola irodájában álló egyesületi szekrényben helyezve őrzi a ruhatáros *özv. Imre Gerőné*, a ki szakavatottsággal a munkában a tagoknak utasítást

ad, szétosztja a javításra beküldött templomi ruhákat s ebben segítségére vannak *Mohl Ida* és *László Róza* segédruhatárosok.

A tisztikarhoz tartozik két alelnök: *dr. Farkas Lajosné* és *Schwarczel Adél*, a választmány s a lelkes tagok egész sora. *Ez évben már énekkart is szervezett az egyesület* s az Örökimádás vasárnapján *Gottwald* nagyszabásu miséjét énekelte vonós zenekisérettel.

Ugy ez énekkar buzgó működésében, mint az áhitatos közös imával kezdett és végzett gyűlésekben valamint az odaadó munkálkodásban megnyilatkozik a tagok szive érzése, miszerint: «édes kötelesség szolgálni az Urat».

S. A.

A kassai egyházmegyében az Oltár-egylet céljaira befolyt pénzek az 1900. évtől kezdve a következők: Bevétel: Pénztári maradvány 60 f, N.-Ladnai hivektől 20 K, Szacsurról 10 K, Kri-ványról 23 K 48 f, F.-Gagyról 6 K 96 f, Erdő Bényéről 80 K, Léhről 9 K 48 f, Hanusfaluról 4 K, Gálszét-s-ről 12 K 74 f, M.-Raszlaviczáról 69 K 10 f, K.-Szebenről 4 K, Tállyáról 14 K 48 f, Szinyéről 150 K, Legyes Bényé-ről 48 K 04 f, Hilyóról 7 K 42 f, Tölt-székről 10 K, A ft. egyh. kat. utján 154 K 74 f, K.-mindszenti tagok 60 K 20 f, Kassai tagok 439 K 98 f. Ösz-szesen 1125 K 22 f. A központi vezető-ségnek beküldetett 1100 K. Költség 1 K 69 f. Összesen 1101 K 69 f.

A veszprémi egyházmegyéből 1902. évben befolyt tagsági díjak: az akai fiok egylet tagjai 34 K, a geszti f. e. t. 7 K, a hidegkuti f. e. t. 10 K, a kis-bári f. e. t. 21 K, a lengyel-tóthi-i f. e. t. 26 K 76 f, a mező-komári f. e. t. 7 K, a nemes-vidi f. e. t. 17 K 16 f, a nemes-dédi f. e. t. 6 K 64 f, a pápa-kovácsi-i f. e. t. 33 K 12 f, a ráksi-i f. e. t. 34 K 96 f, a salamoni f. e. t. 10 K, a sámsoni f. e. t. 12 K 34 f, a topolczai f. e. t. 30 K, a tóth-gyugyi f. e. t. 4 K 32 f, a tóth-szent-páli f. e. t. 8 K 08 f, a sütkevári f. e. t. 20 K, a vörös-berényi f. e. t. 8 K 48 f, a zala-szent-mihályi f. e. t. 26 K 56 f, a zicsi f. e. t. 12 K 24 f, a veszprémi angolkisasszonyok 20 K, ft. Csokonay

Részlet az Oltáregyesület jubileumi kiállításból.

Zsigmond Zircz 4 K. Összesen 353 K 66 f.

A munkácsi gör. kath. egyházmegye azon 25 temploma közül, melyek az 1902. évben a budapesti közp. Oltár-egyletkegyességéből fölszerelvényekben részesültek a következő 22 templom ekkép adakozott: Alsó-Szelistye 8 K, Lasztócz 8 K, Rónaszék 8 K, Zemplén-Vásárhely 13 K, Nagy-Dobos 8 K, Szatmár-Németi 2 K, Perbenyik 8 K, Márk 8 K. Sislócz 8 K, Eördarma 8 K, Hunkócz 8 K, Jeszenő 8 K, Ung-Váralja 8 K, Kolonicza 8 K, Orechova 8 K, Kis-Berezna-zárda 8 K, Huszt-Boronya-zárda 8 K, Nagy-Bégány 8 K, Turja-Remete 10 K, Felső-Németi 6 K, Mármaros-Ricska 8 K, Bereg-Cserhalom 8 K. Összesen 175 K.

A rozsnyói egyházmegyében az Oltáregyesület céljaira 1903 január 20. begyűlt adományok: Néh. Lihan József hagy. 20 K, Központi papság 61 K, Almás 6 int., Alsó-Sztregova 5 int., Antalfalva 10 int., Barka 2 int., Berzencze 9 int., Csetnek 6 int., Czered 20 int., Deresk f. e. 30 K, Divény 5 int., Divény-Oroszi f. e. 10 int., 4 K, Dobsina 10 int., Egyházasbást 10 int., Feled 8 K, Felső-Meczenzéf 5 int., Felső-Tiszovnik 3 int., Forgáchfalva 10 int. 4 K, Fülek f. e. 20 K, Fülek-Püspöki 5 K, Gácsfalva 11 int., Gesztete 12 int., Görgö 4 int., Hárskut 10 int., Hidvégardó f. e. 5 int., 19 K 10 f, Ipolybolyk f. e. 40 K, Jabloncza 6 int., Jászó 5 int., Jászó-Debrőd 3 int., Jászó-Mindszent f. e. 2 int. 25 K, Jolsva 4 int., K.-H.-Várallya 2 int., Karancskeszi f. e. 55 K, Kazár 2 K,

Kokova f. e. 9 int., 2 K, Krompach f. e. 35 K, Licze f. e. 53 K 66 f, Losoncz 10 K, Murány 2 int., Murány-Hosszúrét 8 int., Nagy-Csoltó 12 K, Nagy-Rócze 3 K 66 f, Nagy-Szuha f. e. 9 int., 48 K 46 f, Nagy-Veszvérés 10 int., Nyustya 6 int., Perkupa 3 int., Péterfalu 10 int., Pilis f. e. 7 K 10 f, Putnok f. e. 73 K 26 f, Ráhó 4 int., Rákos 5 int., Ratkó-Lehota f. e. 5 int. 6 K 40 f, Rimaszombat 25 int., Rudnok 2 int., Salgótarján 5 K, Sávoly f. e. 25 K 70 f, Somosújfalva 5 K, Sőreg 10 int., Stoósz f. e. 10 int., 20 K, Szent-András f. e. 5 int., 9 K 20 f, Szilas 8 int., Szögliget f. e. 38 K 38 f, Tiszolcz f. e. 15 int. 9 K 60 f, Torna 6 K, Torna-Ujfalva 5 int. 6 K, Uzapanyit 5 int., Várgede f. e. 30 int., 20 K 44 f, Vereskő 1 K, Zabar 6 K. Összesen 367 int., 690 K 96 f.

***

Az oltáregyesület tagjainak föladata.

Midőn az Ur vágyat és elhatározást kelt bennünk az Örökimádás társulatába lépni, akkor mintegy miszsióra, apostolkodásra hív meg bennünket. Dicsőségének, szeretetének eszközéül választott ki. «Kérlek titeket, hogy a hivatáshoz, melyre hivatva vagytok, méltólag járjatok.» Nagy kegyelemnek tartjuk, hogy az Ur titeket szolgálatára méltóknak talál.

1. Az a föladat vár rátok, kedves tagok, hogy a legméltóságosabb Oltáriszentség iránt való szeretetet, buzgóságot terjeszszétek először önmagatokban, aztán rokonaitok, ismerőseitek között. Minő föladat!

2. Buzgóságtok által jóvá kell tenetetek mindazon bántalmakat, melyeket az Ur Jézus az Oltáriszentségben elszenved. Munkálkodnotok kell, még a lehetetlent is megkísérletetek, hogy a legszentebb Eucharisztia tisztelete mindenütt elterjedjen, különösen az örökimádás, a negyvenórai imádás, a körmenetek, a betegek elkészítése s más áhítatgyakorlatok alkalmával kell minden erőtetet kifejtetetek a legméltóságosabb Oltáriszentség tiszteletére.

3. A szegény plébániákon az istentisztelet fényét kell emelnetek, a hívőket az Oltáriszentség nagyobb tiszteletére kell rávennetek, a nélkül, hogy a többi szokásos és üdvös áhítatgyakorlatokat elhanyagolnák, melyek mind az Ur Jézustól, mint forrásukból erednek.

Eszközök e szent föladat betöltésére.

1. Minden hónapban egyórai imádás a buzgóság, hűség, áhítat fölujtására.

2. Összejövetel minden hónapban: tanítás az egység és áldozatra készség szellemének megújítására. Egyesülés imában, érzelemben, szeretetben; egyesülés a szeretetre méltó Ur Jézussal.

3. A terjesztőnők havi összejövele. Az egyesület sikerei jórészben az ő buzgóságuktól, tevékenységüktől függnék.

***

Az oltáregyesület rendes tagjaitól decz. hóban befolyt díjak:

Vrábel Mária 50 f, Jóri Mária 40 f, Kálvin Ilona 20 f, Gazdik Katalin 20 f, Beles Mária 20 f, Szlama Erzsébet 20 f,

Kálvin Anna 20 f, Pelikány Mária 20 f, Rip Teréz 20 f, Sztancsik Katalin 20 f, Horváth István 20 f, Konis Katalin 20 f, Rendek Verona 20 f, Zelenka Verona 20 f, Pazsityka Erzsébet 20 f, Rendek Ilona 20 f, Horváth Anna 20 f, Lang Erzsébet 20 f, Hajdú Mária 20 f, Szlama Ilona 20 f, Kocsis Katalin 20 f, Vrábel Erzsébet 20 f, Ulicska Verona 20 f, Szmeskó Mária 20 f, Kanyik Mária 20 f, Kajdácsi Mária 20 f, Bosnyák Borbála 20 f, Kálvin Éva 20 f, Hornyák Istvánné 1 k, Kálmán Istvánné 1 k, Sumayer Karolina 1 k, Kohut Ilona 70 f, Hornyák Etel 20 f, Kucsera Mihályné 1 k, Kancsár János 70 f, Kálmán Györgyné 20 f, Borbély Jánosné 1 k, Sztancsik György 24 f, Sreyer Katalin 24 f, Olibirius Zsuzsanna 40 f, Hornyák István 40 f, Pálffi Jánosné 2 k, Mohácsi Mariska 2 k, Kis Józsefné 24 f, Szkalicsár Mari 24 f, Kovács Amália 2 k, özv. Erdélyi Teréz 4 k, Üрге Luiza 2 k, Erdélyi Istvánné 2 k, Borbély Ilka 2 k, özv. Edvi Illés Gyuláné 10 k, Fungyik Erzsébet 60 f, Haidinger Gusztávné 2 k, Vay Kázmér 2 k, Vay Kázménné 2 k, Vay Ida 2 k, Mészöly Gézőné 2 k, Reviczky Pálné 2 k, Posztóczky Ivánné 2 k, Jeszenszky Alice 2 k, Tomi Juliska 40 f, Both Endre 1 k, Proksch Leopoldin 1 k, Butz Ferenczné 2 k, Hermann Anna 2 k, Herold Mária 2 k, Éberling József 2 k, Éberling Jenő 2 k, Éberling Irén 2 k, Éberling Józsefné 4 k, özv. Hladikné 2 k, özv. Bockelbergné 2 k, Tihanyi Gusztávné 2 k, Hetzer Józsefné 2 k, Felsmann Anna 2 k, Grosz Erzsike 2 k, Sebestyén Mária 1 k, Vigh Károly 1 k, Klenk Hilda 1 k, Vagács Mihályné 1 k, Vagács Julia 1 k, Hampel Etelka 1 k, Tóthné Viniczai Julianna Székesfi 60 f, ifj. Szabó János Antal 2 k, Stroblberger Antal 1 k, Biegelbauer Rozina 2 k, Mészáros Vilma 2 k, Egy régi tag 4 k, Türk Emilné 2 k, Nagy

Imréné 2 k, Kováts Anna (Szent Király) 2 k, Bentsik Józsefné 1 k, Eigen Margit (Jászberény) 2 k, Mag Julianna 1 k, Bárány Erzsébet 2 k, Konor Lidi 40 f, Herczog Mari 24 f, Tóth Erzsébet 1 k, Győri Ottilia 40 f, Gál Anna 50 f, Szebehelyi Gyuláné 24 f, Tuka Emil 40 f, Schmidt Josefa 2 k, Goda Ferenczné 2 k, Lubinszky Györgyné 2 k, Martinek Thekla 4 k, Fábry Sarolta 2 k, Gervay Luiza 2 k, Melcher Teréz 1 k, Melcher Mária 1 k, Bozóky Paula 24 f, Marasztóni Mária 24 f, Koch Julia 24 f, Keőváry Gizella 24 f, Illés Győzőné 2 k, Zelatz Károlyné 2 k, Szedlák Anna 4 k, Kubics Anna 4 k, Konkoly Pálné (Nagyberény) 2 k, Dr. Dittrich Károlyné 4 k, Egedy Ilona 2 k, Gergely Vilma 2 k, Imre Róza 2 k, Pfiszer Erzsébet 2 k, Parizek Teréz 1 k, Szarka Hermina 2 k, Babják Károly 2 k, Kurma Anna 2 k, Bohrer Irma 1 k, Skajnek Katalin 2 k, Juhász Mari 2 k, Nedelka Éva 2 k, Krumperger Mária 2 k, Locher Anna 24 f, Szabó Mari 1 k, Heldrich 1 k, Edelyi Angelika (Magyar-Soók) 2 k, Erdélyi Magdolna (Zsigárd Pozsonym.) 2 k, Deák Emilia 2 k, Morvai Józsefné 1 k, Morvai József 1 k, Morvai Ferencz 1 k, Morvai Ferenczné 1 k, özv. Erdélyi Imréné 2 k, Erdélyi Józsa 2 k, özv. Üрге Dávidné 4 k, Nagy Emilia 2 k, Morvai Matild 2 k, Katona Apolónia 2 k, Üрге Angelika 2 k, Erdélyi Lajos 1 k, Üрге Magdolna 2 k, Markovits Vinczéné 4 k, Gróf Vay Józsefné 2 k, Mohácsi Karolin 2 k, Tuka Emilné 40 f, Thanné 1 k, Fatóné 24 f, Parai Julcsa 24 f, Gella Adel 24 f, Horváth Kati 24 f, Klauz Mari 24 f, Rónai Berta 48 f, Rorvurm Vilmos 30 f, Rorvurm Rezső 30 f, Rorvurm J. 30 f, Korman B. 30 f, Rorvurm R. 30 f, Vanek Anna 24 f, Rorvurmné 30 f, Rorvurm Károly 40 f, Rorvurm Mari 30 f, Muller Angela 30 f, Krach Istvánné 30 f, Thék László 1 k,

Gál Vincze 50 f, Zisko Jenő 50 f, Károlyi Mari 24 f, Simon Jánosné 24 f, Acsai Anna 24 f, Bubanek Zsuzsanna 24 f, Ziski Jenőné 24 f, Irsing József 5 k, Ft. Mátyus István a tibolddaróczi tagok részéről 11 kor. 36 f, Santa Irén 2 k, Szencsy Katicza 2 k, N. N. 6 k, Dukay Emilia (Lovasberény) 1 k, Ft. Dr. Csajka Ernő úr Esztergom-egyházmegye részéről 377 k, -73 f, Sztaskó Ilona 20 f, Kocsis Mária 20 f, Szaler Katalin 20 f.

IRODALOM.

Ujabb Alkalmi Beszédek és Értekezések. Irta: Mayer Béla dr. v. püspök, kalocsai kanonok. Nem fölfedezni akarjuk Mayert, az országos hirű szónokot, csupán jelezni óhajtjuk azt az irodalmi eseményt, hogy ennek a jeles egyházi szónoknak újabb kötete is megjelent. Az új kötet 381 nagy oktávalaku oldalon 12 nagy beszédet, 7 kiváló értekezést és egy remek záradékot tartalmaz. A kiváló mű következő fejezetekre oszlik: Elmélkedés. Pünkösdi ünnepén. Szent István napján. Diszbeszédek. Kath. kongresszusi beszéd. Tanítóegyleti elnöki megnyitók. Ünnepi beszéd a magyar kereszténység kilenczszázados jubileumán. — Értekezések: A népszámlálás adatai; Farsangi gondolattörések; A hiuságról; Nagy emberek utolsó mondásai; Szerencse? Gondviselés? A közlemény erejéből; A nőkérdés keresztény szempontból tekintve. — Záradék: Az élet két iskolája. — A ki ismeri az illusztris szerző első e nemű könyvét, annak ezt az újabbat nem kell külön ismertetnünk.

A ki nem ismeri, ajánljuk, lapozza e könyvet végig, egy hatalmas oratori elokvenciát, mélyen járó elmét, magasan szárnyaló szellemet, röpke fantáziát, diszes nyelvezetet, kritikai elme-élt fog e könyvben találni s olyan gondosságot, a mihez az újabb könyveknél szokva nem is igen vagyunk; s ha átélvezte, lehetetlen, hogy rá ne kívánjon az előtte ismeretlen kötetre is. A tartalomhoz méltó a kiállítás is. Ez a kiadót: Werner Ferencz kalocsai könyvnyomdászt dicséri. A könyv ára: — épen nem sok. Fűzve 3 korona, félvászon-kötésben 4 korona s egészvászon-kötésben 5 korona. A ki e művet megszerzi, könyvtárát egy igazán értékes alkotással gazdagítja.

Előfizetési fölhívás! Mgr. Segur: *A gyakorlati szent áldozás* cz. művére. Értesitem a katolikus közönséget, hogy Segur e műve, mely Franciaországban 30 év alatt 144 kiadást ért, rövid idő múlva magyar kiadásban is megjelenik. IX. Pius pápa azt mondta ezen műről: «hogy már nagyon sok jót eredményezett és azt minden gyermeknek oda kellene adni az első szent áldozás után; ennek továbbá minden kereszténynél meg kellene lenni, mert ebben föltalálhatók a szent áldozásra vonatkozó helyes alapelvek, úgy a mint azt a tridenti zsinat értelmezte és a mint azt ő Szent-sége is az életben megvalósulva látni szeretné...» Az imaapostolság 1901. évi milánói nagy gyűlésén a tagok azon ohajukat fejezték ki, hogy ezen munka minél szélesebb körben elterjedjen. A magyar fordítás csinos kiadásban jelenik meg, úgy, hogy első

szent áldozási ajándéknak is alkalmas lesz. Ára 40 fillér. A megrendelések ezen czimre küldendőek: Maison Jermos, hitoktató Szabadka (Kath. Legényegylet).

Folyóiratok. *Jézus Szentséges Szívének Hirnöke.* Kalocsa. A márcziusi szám tartalma: Jézus szents. Szívének örömei az utolsó időkben; Jézus szents. Szívének ügyei; Jézus Szive péntekének kilenczedike; Jézus szents. Szive let. magyarázata; Jézus Szive Költ.; Palesztina; Különfélék; Jézus szents. Szívének áldásai; Szent József tisztelete.

Szűz Mária Virágos Kertje. Kalocsa. A márcziusi szám tartalma: Szűz Mária utolsó évei; Zárdáink; Szűz Mária, a családanya; Stuart Mária élete; A társadalom s a szerzetes rendek; A «megsebesített»; A bűntény előbb-utóbb napfényre jő; Kisebb történetek; Krónika.

Zászlónk, ifjusági lap. Legmelegbben pártolandó minden katolikus szülő által.

A Katolikus Hitterjesztés Lapjai. Nagyvárad.

Katolikus Hitvédelmi Folyóirat.
Páduai Szent Antal Lapja.

A «**Jó Pásztor**», e jelesen szerkesztett egyházsónoklati folyóirat most megjelent 5-ik száma a következő tartalommal jelent meg: Plébánosi beiktatásra. Farkas Zsigmond. — Halotti szentbeszéd. A vallásos sziveknek a vallás vigaszát meg kell érteniök. Varga Mihály. — Virágvasárnapra. Az állhatatosságról, ennek mibenlétéről, szükségességéről. Jeszenszky Kálmán. — Nagypéntekre.

Jézus kiontott véréről és az ő haláláról, halálának okozóiról. Rónay István. — Husvétvasárnapra. Jézus valóban föltámadott, ennek bizonyítékai. Bozsényik János. — Husvéthét-főre. Vallásosság nélkül se a nemzetek, se a községek, se a családtagok igazán boldogok nem lehetnek. Jeney Ernő. — Fehérvasárnapra. Jézus személynének fönséges voltáról. Farkas Zsigmond. — Szent György vértanu napjára. Szentek tudománya, szentek élete. Kováts Lajos. — Buzaszentelőre. Istennél az áldás. Kováts Lajos. — Husvét után II. vasárnapra. A jó és igaz hazafi tulajdonságai. Orosz Ádám. — Husvét után III. vasárnapra. Mire tanít ezen néhány szó: «Egy kevéssé». Siposs Ágoston. — Husvét után IV. vasárnapra. Honnét jöttünk?

miért vagyunk? hová megyünk? Siposs Ágoston. — Nepomuki szent János napjára. Nep. szent János példás élete és dicső halála. Jeney Ernő. Egész évre 8 kor. Megrendelhető: Jó Pásztor szerk. czimén, Budapest, VII., Csömöri-ut 16. Ugyanott Orosz Ádám szentbeszédeinek egy kötete. Advent I. Husvét VI. Füzve 4 kor. kötve 5 kor.

Az Oltáregyesület elhunyt tagjai

1902. évben.

Nyisztor Mária, Türmer Mária Mária-falva, Csermák Katalin Budapest, Almási Mihályné szül. Lovas Mária, Puskás Julianna Bököny, Balyák István Pallóban, Takács Istvánné, Obornyik Rozália Jobbágyiban, Kóka Borbála, Tréfi Katalin Ujfejtőn, özv. Mitterdorfer Henrikné Budapest.

KIMUTATÁS

a Budapesti Központi Oltáregyesület által 1902-dik évben ajándékozott tárgyakról.

Jelzések: † Plébániatemplom. * Filiatemplom. ○ Kápolna, zárda vagy kórház.

XIV. Az eperjesi egyházmegyében.

<i>Feketekút :</i>	<i>Hutka filia részére :</i>	<i>Sztropkó-Bisztra filia részére :</i>
1 kehely mindennel	1 világos felon	1 alba.
1 fekete felon	1 oltárterítő.	
1 oltárterítő (rajz.)		
<i>Felső-Mirossó : A mater részére :</i>	<i>Gerált :</i>	<i>Makócz filia részére :</i>
6 oltárgyertyatartó	1 vörös felon	1 fehér felon
	1 alba	1 alba
	1 öv.	
<i>Felső-Zsolcza :</i>	<i>Havaj : A mater részére :</i>	<i>Horváthi :</i>
1 pacificale	1 füstölő tömjéntartóval	1 csillag
1 tálca ámpolnával	1 szenteltviztartó hintőv.	1 kés
6 vállkendő.	1 hármassz. olajtartó	1 kanál
		1 ün. világos felon, arany

1 patena
1 burza
2 vállkendő
2 corporale.

Kruzsljova: Kapissó filia részére:

1 tiszta fehér felon
1 beteglátog. készülék
1 burza
1 ciboriumköpenyke
1 alba
2 vállkendő
6 kehelytörlő

Lonma: Orosz-Krucsov filia részére:

1 kehely mindennel
1 alba
1 füstölő tömjéntartóval.

Som: Kis-Szeben filia részére:

1 kehely mindennel
1 ciborium
1 ciboriumköpenyke
2 vállkendő
10 kehelytörlő.

Stefuró: A mater részére:

1 oltárkereszt
1 szenteltviztartó hintővel
1 alba.

A valykóczy filia részére:

1 ciborium
1 beteglátog. készülék

Valkó:

1 világos felon
1 füstölő tömjéntartóval
1 szenteltviztartó hintőv.

XV. A nagyváradai egyházmegyében.

Álmosd:

1 tabernaculum
1 öröklámpa
1 oltárterítő
2 tabernac. corporale.

Betfia:

1 sárga felon
1 alba.

Buttyni: Uj plébánia templom részére:

1 tabernaculum
1 kehely mindennel

4 oltárgyertyatartó

1 alba
2 corporale
2 vállkendő
6 kehelytörlő
6 kéztörlő
1 öv
2 tabernac. corporale.

Dekányesd:

1 ciborium
1 oltárkereszt
2 vörös ministerruha

Szent-György-Ábrány:

1 tabernaculum
1 sárga felon
1 ciborium
2 tabernac. corporale.

Szent-Lázár:

1 kehely mindennel
1 öröklámpa
1 vörös felon.

Veresmart:

1 sárga felon.

XVI. A lugosi egyházmegyében.

Jankahid:

1 ciborium
1 öröklámpa
1 kettes szt. olajtartó
2 oltárterítő

Markovecz:

1 sárga felon
1 kettős szt. olajtartó

Mercsina:

1 sárga felon

Nagy-Zorlencz:

1 vörös felon

1 beteglátogatási készülék

1 burza
1 alba
1 öv.

Petromány?

1 sárga felon
1 füstölő tömjéntartóval
1 oltárterítő.

Raffna:

1 fekete felon
4 oltárgyertyatartó.

Resiczabánya: A mater részére:

1 vörös felon
1 oltárterítő.

Német-Bogsa filia részére:

1 ciborium
4 oltárgyertyatartó
1 oltárvánkos.

Tirnova:

1 kehely mindennel
1 ün. sárga felon.

XVI. A szamosujvári egyházmegyében.

<i>Alsó-Bán :</i>	<i>Felső-Szék : A mater részére :</i>	1 pacificale
1 sárga felon (arany)	1 viola felon.	1 alba
1 pacificale.		2 oltárgyertyatartó
		1 oltárterítő
<i>Alsó-Szivágy :</i>	<i>A tuszai filia részére :</i>	2 tabernac. corporale
1 tabernaculum	1 ciborium	
2 tabernac. corporale	1 pacificale	<i>Négerfalva :</i>
2 ministerkaring.	1 ciboriumköpenyke.	1 sárga felon
		2 corporale
<i>Csizér :</i>	<i>Hidvég :</i>	6 kehelytörlő
1 pacificale	1 tabernaculum	1 oltárterítő.
1 oltárterítő.	1 kehely mindennel	
		<i>Soósmező :</i>
<i>Oláh-Keczel</i>	<i>Perecsen :</i>	1 kehely mindennel
1 tabernaculum	1 vörös felon	1 ciborium
1 kehely mindennel	2 fekete ministransruha	1 alba
2 tabernac. corporale.	1 alba.	1 füstölő tömjéntartóval.

Szerkesztői üzenetek.

A. J.-né. Budapest. Április 4.-én d. u. indulunk, még pedig az éjjeli utazás fáradalmait kikerülendők, Bécsnek, hol meghálunk, reggel szentmisét hallgatunk s úgy indulunk Velenczének, hova virágvasárnap este érkezünk. Különben marad a régi program.

Dr. J. L. Az egyik bizottságon átment a telek ügye. Imádkozzunk s bizzunk, hogy a sok ellenség és akadály daczára céljt érünk.

V. S. Lehetőleg csak eucharisztikus

tárgyu cikket kérünk, noha nem zárkózunk el más hitbuzgalmi dolgoktól sem.

Dr. T. J. Esztergom. Légy szives, a kért dolgot márczius 2-ig okvetetlenül megküldeni.

K. S.-né, R. N.-né, Dr. P. A. előfizetésük 1902-re még nincs rendben.

***

Összes hátralékos előfizetőinket kérjük, hogy kötelezettségüknek minél előbb eleget tenni sziveskedjenek.

Szerkesztő : **Dr. Glattfelder Gyula.**

HERCZEG ZSIGMOND ELSŐ MAGYAR
JÁTÉKÁRU ÉS
VII., Munkás-utca 6. sz. SZENT CZIKKEK
ÖNTŐDÉJE. ☉

Szent Antal-, Mária- és Krisztus-szobrok, valamint Szent Antal-szobrocskák pléhtokban való gyártása.

TRIESZ JÁNOS PAPI ÉS POLGÁRI SZABÓ
Budapest, VII., Csömöri-ut 20. sz.
Miseruhák, lobogók, egyleti diszszázló-készítő. Elvállalja a templom-fölszerelések, érczárú és oltár szállítását. — A Katholikus Legényegylet tagja.

JUSTH BÉLA KÁRPITOS-MESTER
ÉS DISZITŐ. ==

A budapesti közp. Oltáregyesület szállítója.
Budapesten, VII., Rottenbiller-utca 6/a.

Elvállal magánlakások, egyesületi- és körhelyiségek teljes berendezését, továbbá elfogad és pontosan teljesít minden e szakmába vágó javításokat. ==

REMÉNYSÉGÜNK

AZ OLTÁRISZENTSÉG-IMÁDÁS ÉS MÁRIA-TISZTELET
KÉPES HAVI FOLYÓIRATA.

Szerkesztő-kiadó

Varga Mihály csongrád-csanyi plébános.

— Előfizetési ára —

Egész évre csak 2 kor. 60 fill.

Félévre csak 1 kor. 40 fill.

Megrendelhető a szerzőnél Csongrád-Csanyon.

A ki kér, kap mutatványszámot ingyen.

WALSER-VARGA-féle

Sacerd. etiam. erga s. à 1 kor.

ÖRÖKIMÁDÁS IMAKÖNYVE

gyönyörű teljes kiadásban (30 óra), Akantisz V. számos színezett művészi rajzaival és képekkel, megjelent és kapható. És pedig :

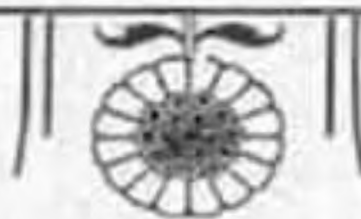
- I. Számos színes rajzokkal (körülbelül 130 képpel) :
a) füzve 2 kor. 60 fill., b) vászonkötés, vörösvágás 3 kor.
- II. Finomabb papíron, színes rajzokkal (körülbelül 130 képpel) :
a) füzve 3 kor., b) vászonkötés, vörösvágás 3 kor. 40 fill., c) bőrkötés, vörösvágás 5 kor., d) bőrkötés, aranyvágás 6 kor., e) finomabb borjubőrkötés, párnázva, aranyvágás 8 kor.
- III. Igen finom papíron, számos finoman színezett rajzokkal (összesen körülbelül 130) :
a) finom bőrkötés, aranyvágás 7 kor., b) finom borjubőrkötés, párnázva, aranyvágás 9 és 11 kor., c) ugyanez a legfinomabb bőrbe kötve, a legfinomabb aranyozással, oxidált ezüstkapocscsal 20 kor.
- IV. Ugyanez a könyv öreg betűkkel (Arany Korona nagyságban) :
a) jó minőségű papíron, háromszáznál több szép képpel, vászonkötésben, tokkal 6 korona, b) tartós bőrkötés, aranyvágással 7 kor.
- V. Pótkönyv az első és második kiadáshoz :
A mennyivel terjedelmesebb ez a teljes kiadás (30 óra van benne), az külön is kapható.

— Ára a 14 uj órának vászonkötésben 1 korona 20 fillér. —

Az uj teljes kiadás megrendelhető :

VARGA MIHÁLY plébánosnál Csongrád-Csanyon.

*Egyházi ruhák
és fehérneműek.*

*Egyházi és egyleti
zászlók. Műhímezés.*

==== *Templom- és kápolna-berendezések.* =====

Kitüntette : Szeged 1876. Székesfehérvár 1879. Deés 1879. Budapest 1885, 1896.

Magyarország legrégebbi
egyházi szerek és zászlók gyára

OBERBAUER ALAJOS UTÓDA

József fleg és Klotild flegasszony ő cs. és kir. fenségeinek udv. szállítója

BUDAPEST, IV. kerület, Váci-utca 15. szám alatt.

==== *Alapított 1863-ik évben.* =====

~~~~~ Elismert megbízhatóság, pontos és szolid kiszolgálás. ~~~~~

Ajánlom dúsan fölszerelt egyházak és kápolnák berendezéséhez szükséges tárgyaimat a legjutányosabb áron, a lehető legszebb kivitelben, nevezetesen: miseruhákat, pluviale, dalmatika és ornátusokat. Egyházi és társulati lobogók.

*Tűzoltók, iskolásgyermek, Mária-társulati, ipartársulati, dal-
egyleti és temetkezési egyleti zászlókat.*

Szentszobrokat, csillárokat, ciborium és kelyheket. Fali és oltárgyertyatartók és oltárlámpákat. Monstranciák, stáció-képek, oltárok, Urkoporsókat stb. Nagy választék arany, ezüst és selyemhímzésekben, valamint himzett egyházi ruhákban.

Régi ruhák javítását, valamint kelyhek, ciborium, monstrancia, oltárlámpák, oltárgyertyatartók megezüstözését vagy megaranyozását elvállalom és olcsón készítem el. Képes árjegyzéket és költségvetést kívánatra bérmentve küldök.

